

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

ens@ens.dk og tdgj@ens.dk

2024.06.25
D24-999465
CT

Høringsvar vedrørende 'Lov om CO₂-fangsaktiviteter i forsyningssektoren', journalnummer 2024 - 1373

BIOFOS har med interesse læst høringsmaterialet vedrørende 'Lov om CO₂-fangsaktiviteter i forsyningssektoren'.

BIOFOS bifalder at ønsket med lovforslaget er at skabe klare rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren og fjerne regulatoriske barrierer, så sektorens CO₂-fangstpotentiale kan bringes i spil. Man har dog i lovforslaget som det foreligger nu i praksis umuliggjort CO₂-fangst hos spildevandsselskaberne.

BIOFOS varetager driften af renseanlæggene i Hovedstadsområdet, udover renseanlæggene Lynetten, Avedøre og Damhusåen driver BIOFOS også 2 forbrændingsanlæg beliggende på Renseanlæg Lynetten og Renseanlæg Avedøre. Forbrændingsanlæggene har til formål at bortskaffe restprodukterne/slammet fra vandrensningen på renseanlæggene. BIOFOS understøtter derved også aktivt den grønne omstilling idet der ud fra ressourcerne i spildevandet produceres 'grøn' fjernvarme, el og biogas der afsættes til forsyningsnettet i Hovedstadsområdet. BIOFOS deltager også aktivt i C4 samarbejdet der er et klyngesamarbejde om at fange, lagre og anvende CO₂ fangst fra energianlæg i hovedstadsområdet.

Lovforslaget giver i nuværende udformning desværre ikke mulighed for at BIOFOS kan etablere CO₂-fangst på BIOFOS forbrændingsanlæg. Etablering af CO₂-fangst kan ifølge lovforslaget hverken ske som hovedaktivitet eller som tilknyttet aktivitet. BIOFOS anser en etablering af et CO₂-fangstanlæg af en 3-part uden økonomiske omkostninger for BIOFOS som ikke værende en reel mulighed. Dette da det vil være nødvendigt med anlægstekniske indgreb i nuværende forbrændingsanlæg som skal finansieres af BIOFOS for at det er muligt for 3-part at etablere et CO₂-fangstanlæg. I praksis betyder det at man med nærværende lovforslag afskærer muligheden for at etablere CO₂-fangst hos BIOFOS.

Det skal i den forbindelse bemærkes at de lokaliteter hvor BIOFOS i dag har forbrændingsanlæg, dvs. lokationerne Renseanlæg Lynetten og Renseanlæg Avedøre er placeret særdeles tæt på nogle af de øvrige store CO₂-punktkilder som kraftvarmeværker eller affaldsforbrændingsanlæg. Det betyder, at BIOFOS er afskåret fra at deltage i CO₂-fangst, selvom der er eller kommer CO₂-fangstanlæg tæt på BIOFOS lokationer og en infrastruktur som BIOFOS let kunne koble sig på,

idet det her vil være muligt at dele omkostninger til tryksætning og transport af CO₂. Dette vil gøre det muligt også for BIOFOS at være med til at understøtte stordriftsfordelene og også få gavn af disse stordriftsfordele som andre CO₂-fangstvirksomheder også har.

I forhold til lovbemærkningerne så er BIOFOS ikke enige i at det ikke er muligt at etablere CO₂-fangsanlæg på BIOFOS slamforbrændingsanlæg allerede i dag, idet der allerede nu findes CO₂-fangstanlæg som kan benyttes med de CO₂-mængder som BIOFOS har i dag på slamforbrændingsanlæggene. BIOFOS biogene CO₂-mængder fra de nuværende slamforbrændingsanlæg er af en størrelsesorden der har betydning for om Danmark kan nå sine klimamål.

'På nuværende tidspunkt er der ikke truffet politisk beslutning om, at vandselskaber skal kunne udføre CO₂-fangstaktiviteter. De foreslåede regler vedrørende CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren skal derfor ikke gælde for vandselskaber. Dette er begrundet i, at de mængder af CO₂, der i dag kan udledes fra forbrænding i forbindelse med vandaktiviteter, f.eks. afbrænding af spildevandsslam, ikke på nuværende tidspunkt har et omfang, der står mål med de omkostninger, der er forbundet med at etablere anlæg, der kan håndtere CO₂-fangstaktiviteter. Såfremt den teknologiske udvikling inden for udnyttelse af CO₂-fangst giver nye muligheder på dette område, kan det overvejes, om vandselskaber skal kunne deltage heri, og på hvilke betingelser.'

BIOFOS er forundrede over at man med denne udformning af lovforslaget i praksis umuliggør CO₂-fangst på BIOFOS slamforbrændingsanlæg, og derved vanskeliggør BIOFOS muligheder for at understøtte den grønne omstilling på dette område. BIOFOS anbefaler derfor at man genovervejer lovforslags teksten omhandlende vandselskabernes muligheder for deltagelse i CO₂-fangst.

Med venlig hilsen

Carsten Thirsing
Procesingeniør
ct@biofos.dk
Tlf.nr. +45 24 61 63 01

Høringssvar vedr. forslag til Lov om CO2-fangstaktiviteter i forsyningssektoren (journalnummer 2024 – 1373)

Brancheforeningen Cirkulær takker for muligheden for at kommentere på forslag til Lov om CO2-fangstaktiviteter i forsyningssektoren.

Side 1 af 1

Vi vil gerne kvittere for et godt samarbejde i lovforslagsprocessen, hvor vi har oplevet megen inddragelse og et ønske om at loven resulterer i så gode rammebetingelser for CO2-fangst som muligt, hvilket lovforslaget i vores øjne også afspejler.

Brancheforeningen
Cirkulær
Vester Farimagsgade 1, 5.
1606 København V

Vi håber at fremtidige lovforslag og bekendtgørelse, på tværs af ministerier og styrelser, vil afspejle samme grad af inddragelse og samarbejde med branchen for at sikre bedst mulige vilkår for CO2-fangst.

Tlf.: 72 31 20 70
cirkulaer.dk

Har i uddybende spørgsmål til vores høringssvar står vi til rådighed.

Med venlig hilsen

Danny Taal
Brancheforeningen Cirkulær

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Journalnummer 2024-1373

Den 28. juni 2024

Høringssvar til forslag til Lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

Dansk Erhverv takker for muligheden for at afgive høringssvar til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets høring om lovforslag om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren.

Dansk Erhverv finder det overordnet positivt, at kommuner får hjemmel til CO₂-fangst som ny hovedvirksomhed. Lovforslaget og en øget grad af CO₂-fangstaktiviteter giver mulighed for at nedbringe udledningerne i forsyningssektoren til gavn for klimaet og den grønne omstilling.

Dansk Erhverv finder det desuden hensigtsmæssigt, at der er en adskillelse af el- og varmeproduktion, så det undgås, at kunderne betaler for CO₂-fangsten.

Dansk Erhverv står til rådighed i tilfælde af opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Nanna Skovgaard Mortensen
Politisk konsulent

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Vedr. sagsnr. 2024-1373

Dansk Fjernvarmes svar på høring af Energistyrelsens forslag til lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at afgive hørings svar til Energistyrelsens forslag til lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren.

Dansk Fjernvarme er brancheorganisation for den danske fjernvarmesektor, herunder størstedelen af de danske kraftvarmeanlæg og affaldsenergianlæg. En lang række af medlemmerne i Dansk Fjernvarme har planer om etablering af CO₂-fangst og medlemskredsen har et samlet langsigtet potentiale for CO₂-fangst på op mod 6 mio. ton CO₂ per år ifølge tal fra Energistyrelsen. Som brancheorganisation for over halvdelen af Danmarks samlede CO₂-fangstpotentiale støtter Dansk Fjernvarme op om den samlede udvikling indenfor CCUS i Danmark.

Samlet set mener Dansk Fjernvarme, at der er udarbejdet et lovforslag, der langt hen ad vejen implementerer elementerne i den politiske aftale om langsigtede rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren fornuftigt. Vi har dog en række bemærkninger til lovforslaget, som vi mener, der bør tages højde for inden lovforslaget fremsættes i Folketinget.

Nedenfor har vi inddelt vores kommentarer i henhold til lovforslagets kapitler.

1. Kapitel 1: Anvendelsesområde og definitioner

- 1.1. Lovforslagets § 1, nr. 1 nævner specifikt affaldsforbrændingsanlæg og kraftvarmeanlæg, mens nr. 2 alene nævner kraftvarmeanlæg. Da der også findes affaldsforbrændingsanlæg med en effekt over 25 MW, der er omfattet af lov om elforsyning, bør disse også nævnes i § 1, nr. 2.
- 1.2. Lovforslagets § 2, nr. 2 definerer begrebet CO₂-fangstaktivitet. Det nævnes i de specielle bemærkninger (side 127), at "listen over, hvad der kan betragtes som værende en CO₂-fangstaktivitet, ikke vil være udtømmende". Det nævnes desuden i bemærkningerne (side 127), at begrebet også kan omfatte finansiering gennem eksempelvis salg af klimakreditter og CO₂ til anvendelse. Dansk Fjernvarme støtter, at eksempelvis denne type finansiering også er omfattet af

begrebet, ligesom vi også støtter, at listen i § 2, nr. 2 ikke bør være udtømmende. For at skærpe dette anbefaler vi, at § 2, nr. 2 ændres, således at der indsættes et 'eksempelvis' foran listen med omfattede aktiviteter, ligesom finansiering gennem salg af klimakreditter og CO₂ (herunder røggas indeholdende CO₂) til anvendelse også bør nævnes som eksempel i lovtæksten.

- 1.3. Desuden bør § 2 også indeholde en definition vedrørende CO₂-fangstvirksomheders mulighed for at indkøbe ydelser til transport og permanent lagring af CO₂. Se nærmere beskrivelse heraf nedenfor under punkt 3.2.

2. Kapitel 2: Organisering af CO₂-fangstaktiviteter

2.1. Det fremgår af lovforslagets § 3, stk. 1, at "kommunens deltagelse i CO₂-fangstaktiviteter skal ske på kommercielle vilkår i et aktie- eller anpartsselskab". Det er dog alene politisk aftalt, at "kommunal CO₂-fangst skal ske i selskab med begrænset ansvar." Dansk Fjernvarme mener, at det er unødvendigt at begrænse kommunernes mulighed for at deltage i CO₂-fangstaktiviteter til aktie- eller anpartsselskaber, da også eksempelvis kommanditselskaber (K/S) og partnerselskaber (P/S) lever op til den politiske aftales krav om, at det skal ske i et selskab med begrænset ansvar. For så vidt angår selskabsformerne K/S og P/S bør det være muligt for kommunerne at være kommanditister eller stifte selskaber med begrænset hæftelse, der kan være komplementarer, således at den politiske aftales krav om begrænset kommunal hæftelse er opfyldt. Dansk Fjernvarme anbefaler derfor, at § 3, stk. 1 ændres, således at også andre selskabsformer med begrænset ansvar for kommunerne muliggøres. Det er Dansk Fjernvarmes vurdering, at en sådan ændring vil gøre det mere attraktivt for eksempelvis udenlandske investorer at deltage i danske CO₂-fangstprojekter, give bedre muligheder for at etablere partnerskaber mellem kommunale og private selskaber om CO₂-fangst, bidrage til at ligestille kommunale fangstanlæg med private virksomheder, ligesom det vil give mere fleksibilitet i driften af virksomheden uden at gå på kompromis med kommunernes hæftelse.

2.2. Det foreslås med lovforslagets § 3, stk. 2, at "Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommuner ud over stk. 1 kan deltage i andre CO₂-fangstaktiviteter, hvis disse kan medvirke til at finansiere CO₂-fangsten, herunder salg af klimakreditter og CO₂ til anvendelse, og at salget skal ske på markedsvilkår." Dansk Fjernvarme mener, at det er vigtigt, at det i lovgivningen præciseres, at også helt eller delvist kommunalt ejede selskaber skal kunne sælge klimakreditter og CO₂ til anvendelse.

For at sikre fleksibilitet i markedet bør det desuden præciseres, at betegnelsen "CO₂ til anvendelse" også omfatter salg af røggas indeholdende CO₂, da det i nogle tilfælde kan give mening at sælge selve røggassen til eksempelvis en privat virksomhed, der ønsker at fange og anvende CO₂, uden at det kommunale selskab selv deltager i selve CO₂-fangstaktiviteten. Vi foreslår derfor, at dette

tilføjes til bestemmelsen.

Side 3/5

Dansk Fjernvarme er desuden bekymret for, at vedtagelsen af nærværende lovforslag ikke i sig selv giver kommuner og kommunale selskaber lovhjemmel til salg af klimakreditter og CO₂ (samt røggas indeholdende CO₂) til anvendelse, da denne hjemmel ifølge lovforslaget først vil blive tilvejebragt ved en bekendtgørelse, jf. § 3, stk. 2, som klima-, energi- og forsyningsministeren kan udstede. Vi skal opfordre til, at den nødvendige lovhjemmel tilvejebringes i selve lovforslaget, eller at lovteksten som minimum ændres, så det fremgår, at ministeren skal fastsætte regler om dette (og gerne inden en bestemt dato). Dette er vigtigt for at sikre kendte rammevilkår for selskaberne inden deltagelse i statens CCS-udbud, herunder inden prækvalifikation.

3. Kapitel 3: Finansiering af CO₂-fangstaktiviteter

- 3.1. Det fremgår af lovforslagets § 6, stk. 1, at der ved statslig støtte til CO₂-fangstaktivitet skal opkræves "en værdi, der svarer til de nødvendige udgifter til erhvervelse af CO₂-kvoter og til betaling af afgifter, som anlægget ville kunne indregne i prisen, hvis der ved varmeproduktionen ikke var foretaget CO₂-fangst."

Dansk Fjernvarme mener, det er uklart, hvilke afgifter, der henvises til i ovenstående formulering, herunder særligt om der både er tale om CO₂-afgiften og emissionsafgiften. Desuden bruges betegnelsen "afgifter" i ovenstående citat, mens der i lovbemærkningerne anvendes betegnelsen "CO₂-afgifter".

Derudover vil vi henlede opmærksomheden på, at det alene er ved CCS, at selskaber sparer udgifter til CO₂-kvoter og CO₂-afgifter, mens disse omkostninger fortsat vil gælde i forbindelse med CCU. Energistyrelsen kan overveje, om der er behov for at justere bestemmelsen i § 6, stk. 1 som følge heraf.

Dansk Fjernvarme vil desuden gøre opmærksom på, at lovforslaget som fremlagt kan føre til, at procesvarmekunder får en højere varmepris. Det skyldes, at proceskunder i dag (uden CCS) kan få godtgjort CO₂-afgiften. Dette vil dog ikke gælde, når CO₂-afgiften erstattes af en værdi, der svarer til hvad der ville være betalt i CO₂-afgift, hvis der ikke var foretaget CO₂-fangst. Dermed vil fjernvarmeselskabet få samme betaling for varmen fra proceskunden, mens proceskunden vil opleve en højere varmepris svarende til de afgifter, der nu er afløftet og som før kunne godtgøres ved proces (CO₂-afgiften). Dette mener Dansk Fjernvarme er problematisk og bør håndteres i lovforslaget og/eller i den videre implementering af den aftalebaserede ordning for afløft af CO₂-afgiften, der følger af implementeringen af den grønne skattereform.

- 3.2. Det fremgår af lovforslagets § 9, stk. 1, at en kommune, som deltager i CO₂-fangstaktiviteter, i forbindelse med kontraktindgåelse med staten om tildeling af støtte til CCS "kan forpligte sig økonomisk i forhold til gennemførelse af

transport, anvendelse og lagring af den opsamlede CO₂, der varetages af en tredjepart." Lovforslaget indeholder imidlertid ingen bestemmelser, der forholder sig til kommuner og kommunale selskabers mulighed for at forpligte sig økonomisk i forhold til gennemførelse af transport, anvendelse og lagring af den opsamlede CO₂ for så vidt angår CO₂-fangstaktiviteter, hvor der ikke indgås kontrakt med staten om støtte. Dermed er det yderst uklart, om der med lovforslaget er sikret den nødvendige hjemmel til, at kommuner og kommunale selskaber rent faktisk kan indgå aftaler med tredjepart om transport og permanent lagring af CO₂. Denne hjemmel er nødvendig for at værdikæden kan hænge sammen og projekterne kan realiseres. Dansk Fjernvarme vil derfor opfordre til, at det tilføjes til lovforslaget, at kommuner og kommunale selskaber også kan forpligte sig økonomisk i forhold til disse ydelser i tilfælde, hvor der ikke er indgået kontrakt med staten om støtte.

Såfremt formuleringen i § 9, stk. 1 citeret ovenfor alene vedrører økonomiske forpligtelser i form af betaling af bødestraffe til Energistyrelsen i forbindelse med kontrakter om statsstøtte, så gælder førnævnte problemstilling generelt (både med og uden statsstøtte), og der vil derfor være behov for, at den nødvendige hjemmel til betaling for transport og permanent lagring af CO₂ sikres i lovforslaget både med og uden statsstøtte.

- 3.3. Det følger af lovforslagets § 10, stk. 1, at en kommune kan indskyde kapital til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i forbindelse med CO₂-fangstaktiviteter i en virksomhed, som kommunen helt eller delvist ejer. Det følger videre af § 10, stk. 2, at en kommune alene kan indskyde kapital svarende til den del af CO₂-fangstvirksomheden, som kommunen ejer før kapitalindskuddet. Det er imidlertid uklart, hvordan bestemmelsen i stk. 2 konkret skal forstås. Skal det tolkes sådan, at hvis en kommune eksempelvis ejer 25% af en CO₂-fangstvirksomhed før kapitalindskuddet, så kan kommunen alene indskyde 25% af virksomhedens værdi før kapitalindskuddet? Dansk Fjernvarme opfordrer til, at dette forklares nærmere i lovbemærkningerne.

4. Kapitel 4: Kommunal modregning m.v.

4.1. Ingen bemærkninger

5. Kapitel 5: Øvrige bestemmelser

5.1. Ingen bemærkninger.

6. Kapitel 6: Tilsyn, klage og straf

6.1. Det følger af lovforslagets § 17, stk. 2, at det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, der skal føre tilsyn med overholdelsen af § 5 for så vidt angår privatejede CO₂-fangstvirksomheder. Det er uklart for Dansk Fjernvarme, hvorfor det

ikke er Forsyningstilsynet specifikt, der skal føre dette tilsyn. Vi vil opfordre til, at argumentationen herfor beskrives i lovbemærkningerne.

Side 5/5

7. Kapitel 7: Ikrafttræden

7.1. Ingen bemærkninger

8. Kapitel 8: Ændringer i anden lovgivning

8.1. Det foreslås med lovforslagets § 29, nr. 8 at indsætte et nyt stk. 3 i varmforsyningslovens § 20 b, der medfører, at varmeproduktionsanlæg og kraftvarmeanlæg over 25 MW kan indregne "en værdi, der svarer til de nødvendige udgifter til erhvervelse af CO₂-kvoter og til betaling af CO₂-afgifter, som anlægget ville kunne indregne i prisen efter § 20, stk. 1, hvis der ved varmeproduktionen ikke var foretaget CO₂-fangst."

Jf. også vores bemærkning ovenfor under pkt. 3.1 i dette høringssvar, så er det uklart, hvilke afgifter, der henvises til i ovenstående formulering, herunder særligt om der både er tale om CO₂-afgiften og emissionsafgiften. Desuden bruges betegnelsen "CO₂-afgifter" i ovenstående citat, mens der i den foreslåede § 6, stk. 1 bruges betegnelsen "afgifter" (uden benævnelse af CO₂).

Derudover vil vi henlede opmærksomheden på, at det alene er ved CCS, at selskaber sparer udgifter til CO₂-kvoter og CO₂-afgifter, mens disse omkostninger fortsat vil gælde i forbindelse med CCU. Energistyrelsen kan overveje, om der er behov for at justere bestemmelsen som følge heraf.

8.2. Det foreslås med lovforslagets § 30, nr. 2 at indsætte et nyt stk. 9 til § 4 a i lov om elforsyning, hvormed de gældende stk. 9 og 10 bliver til stk. 10 og 11. Indsættelsen af dette nye stykke bør medføre en konsekvensrettelse af elforsyningslovens § 4 a, stk. 10, der bliver stk. 11, således at "stk. 9" erstattes med "stk. 10" i teksten.

Vi står til rådighed for spørgsmål eller uddybende kommentarer.

Med venlig hilsen
Dansk Fjernvarme

Jannick Hauschildt Buhl
Områdechef for CCUS og PtX

jhb@danskfjernvarme.dk
+45 28 69 36 06

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Att.: Theis Dekkers Gjedsted

Mail: ens@ens.dk; tdgj@ens.dk

Dansk Gartneris hørings svar vedrørende lovforslag om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren (j.nr. 2024-1373)

Odense Byråd har vedtaget en klimaplan med en ambition om et klimaneutralt Odense i 2030. Fjernvarme Fyn spiller en hovedrolle i planen og har i februar 2024 startet et stort modningsprojekt for CO₂-fangst og -lagring på affaldsenergianlægget, som skal danne grundlag for en ansøgning til den nationale støttepulje for CCS.

Fjernvarme Fyn leverer varme gennem Gartnernes Fjernvarme til den meget store gartnerbranche, der er i og omkring Odense. Omkring 60 pct. af det danske gartneriareal er hjemmehørende her, i høj grad drevet af muligheden for at udnytte fjernvarme til procesformål. Med udfasning af kul på Fynsværket vil gartnerierne aftage en endnu større del af affaldsvarmen.

Dansk Gartneri finder det nødvendigt at reagere på vegne af vore medlemmer, der aftager procesvarme, da lovforslaget, efter vores tolkning, kan føre til, at procesvarmekunder, som de eneste varmekunder, bliver pålagt at betale for etableringen af CO₂-fangst i strid med de politiske aftaler og ordlyden i lovforslaget.

Gartnerierne som procesvarmekunder modtager i dag (uden CCS) en regning for varmeforbruget, der dækker Fjernvarme Fyns omkostninger til varmeproduktion inkl. afgifter. Procesvarmekunderne kan i dag (uden CCS) få godtgjort CO₂-afgiften ved staten. Etablering af CO₂-fangst på Fjernvarme Fyns affaldsenergianlæg vil, med lovforslaget, medføre, at CO₂-afgiften på regningen erstattes af en tilsvarende værdi, som procesvarmekunder ikke kan afløfte.

Fjernvarme Fyn vil derved opnå samme betaling for varmen fra procesvarmekunderne, men procesvarmekunderne vil skulle betale en højere pris for varmen. Nettoomkostningen for procesvarmekunderne vil være steget med CO₂-afgiften, som de før kunne få godtgjort.

Det er vores opfattelse, at der vil være tale om en ekstra omkostning for proceskunder, som ikke er dækket af den eksisterende omstillingsstøtte til erhvervet – og som med ovenstående lovforslag vil blive ramt endnu hårdere end beregningsgrundlaget for den grønne skattereform forudsagde.

Står ovenstående til troende, så vil det være at trække tæppet væk under et erhverv, som har været blandt de forreste i den grønne omstilling, og et erhverv der de sidste mere end 20 år har fokuseret på at reducere energiforbruget i gartnerisektoren.

De fynske gartnere, som er på fjernvarme, har ved hjælp af energibesparelser, innovation, energiledelse, energistyring, produktionsoptimering og køb af grønnere varme, reduceret deres CO₂-udledning fra 2000 til 2022 fra 170 tusind tons pr. år til 80 tusind tons pr. år. Det er

en CO2-besparelse på mere end 50 pct. Hvis vi ser på CO2-reduktionen pr. m2 væksthuse i samme tidsrum, så er der tale om et fald på 64 pct.

Rammevilkår for CO2-fangst i forsyningssektoren bør sikre, at også procesvarmekunderne friholdes for omkostninger til CCS-anlæg, i tråd med de politiske aftaler, og at der samtidig sikres fair konkurrence i statens nationale støttepulje for CCS.

Dansk Gartneri kan derudover tilslutte sig Dansk Fjernvarmes generelle betragtninger til lovforslaget.

Venlig hilsen.

Dansk Gartneri.

Formand.

Mikael Hammelev Petersen

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København

Sendt på mail:
ens@ens.dk
tdgj@ens.dk

Høringssvar – over Lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

Dansk Industri vil gerne takke for lejligheden til at afgive høringssvar til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets forslag til lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren.

Dansk Industri har taget varmt imod Aftalen om styrkede rammevilkår for CCS i Danmark fra september 2023, og samarbejdet med branchen som gik forud. Det er vigtigt at der bliver fulgt op på løfterne i aftalen og forslag til lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren er et rettidigt eksempel herpå.

Dansk Industri er enig i behovet for at der sikres rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren, således at kommuner og kommunalt ejede (kraft)varmeværker, kan deltage i CO₂-fangst, men at omkostninger knyttet til fangst af CO₂ ikke kan overvælttes på varme- og affaldsforbrugere.

Det er afgørende, at der sikres lige konkurrence mellem kommunalt og privat ejede selskaber i forbindelse med de kommende CCS-udbud.

På den baggrund har Dansk Industri ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Marie Kring

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V
Att.: Theis Dekkers Gjedsted

Mail: ens@ens.dk
tdgj@ens.dk

28. juni 2024

Fjernvarme Fyns høringssvar vedrørende lovforslag om CO2-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

Høringssvar til j.nr. 2024-142

Odense byråd har vedtaget en klimaplan med en ambition om et klimaneutralt Odense i 2030. Fjernvarme Fyn spiller en hovedrolle i planen, og har i februar 2024 startet et stort modningsprojekt for CO2-fangst og -lagring på affaldsenergianlægget, som skal danne grundlag for en ansøgning til den nationale støttepulje for CCS. Fjernvarme Fyn betragter energiudnyttelse af restaffald som en samfundsopgave og har derfor prioriteret CCS på affaldsenergianlægget.

Fjernvarme Fyn kan tilslutte sig Dansk Fjernvarmes generelle betragtninger til lovforslaget.

Fjernvarme Fyn har dog en særlig udfordring idet ca. 15 pct. af Fjernvarme Fyns varme aftages af meget store gartnerbranche, der er i og omkring Odense.

Fjernvarme Fyn finder det nødvendigt at reagere på vegne af vores procesvarmekunder da lovforslaget, efter vores tolkning, kan føre til, at de i modsætning til de almindelige varmekunder, bliver pålagt at betale for etableringen af CO2-fangst i strid med de politiske aftaler og ordlyden i lovforslaget.

Fjernvarme Fyns procesvarmekunder modtager i dag (uden CCS) en regning for varmeforbruget der dækker Fjernvarme Fyns omkostninger til varmeproduktion inkl. afgifter. Procesvarmekunderne vil i dag (uden CCS) kunne få godtgjort CO2-afgiften ved staten. Etablering af CO2-fangst på Fjernvarme Fyns affaldsenergianlæg, vil med lovforslaget, medføre at CO2-afgiften på regningen erstattes af en tilsvarende værdi, som procesvarmekunder ikke kan afløfte. Fjernvarme Fyn vil derved opnå samme betaling for varmen fra procesvarmekunderne, men procesvarmekunderne vil skulle betale en højere pris for varmen. Nettoomkostningen for procesvarmekunderne vil være steget med CO2-afgiften som de før kunne få godtgjort.

D24-166441/0.8		
Fjernvarme Fyn Holding A/S Havnegade 120 5000 Odense C	+45 65 47 30 00 kontakt@fjernvarmefyn.dk www.fjernvarmefyn.dk	EAN nr.: 5798006616701 CVR nr.: 34466898

Det er vores opfattelse, at der vil være tale om en ekstra omkostning for proceskunder, som ikke er dækket af den eksisterende omstillingsstøtte til erhvervet – og som med ovenstående lovforslag vil blive ramt hårdere end beregningsgrundlaget for grøn skattereform forudsagde.

Rammevilkår for CO2-fangst i forsyningssektoren bør sikre at også procesvarmekunderne friholdes for omkostninger til CCS-anlæg, i tråd med de politiske aftaler, og at der samtidig sikres fair konkurrence i statens nationale støttepulje for CCS.

Venlig hilsen

Kim Winther
Udviklingschef
Telefon: 40 23 64 32
kwi@fjernvarmefyn.dk

Havnegade 120
5000 Odense C
Telefon: 65 47 30 00
www.fjernvarmefyn.dk

FJERNVARME FYN

Theis Dekkers Gjedsted

Fra: Christian Sand <csa@fbr.dk>
Sendt: 19. juni 2024 13:02
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Pia Saxild; Karin Breck; Karin Breck; Theis Dekkers Gjedsted
Emne: Journalnummer 2024 - 1373 - Ekstern høring: Udkast til lovforslag om CO2-fangstaktiviteter i forsyningssektoren, frist den 28. juni 2024 kl. 12

Forbrugerrådet Tænk har gennemgået høringsmaterialet.

Forbrugerrådet Tænk støtter, at der i lovforslaget indføres en række krav, der skal beskytte varmekunderne, så CO2-fangstaktiviteten, uanset om den foretages af et privat eller kommunalt ejet selskab, skal ske regnskabsmæssigt adskilt fra el- og varmeproduktionen, såfremt CO2-fangsten organiseres i hovedvirksomheden.

Videre støtter Forbrugerrådet Tænk forslaget i lovforslaget om, at der for alle el- og varmeselskaber indføres krav om, at CO2-fangstaktiviteten skal ske selskabsmæssigt adskilt fra fjernvarmenet.

Endelig støtter Forbrugerrådet Tænk, at Forsyningstilsynet tildeles ansvaret for at føre tilsyn med området, herunder tilstrækkelige hjemler og sanktionsmuligheder, så varmekunderne sikres den nødvendige forbrugerbeskyttelse. Vi foreslår, at der løbende er stort fokus på, om Forsyningstilsynet har de rette hjemler og sanktionsmuligheder for at kunne føre et effektivt tilsyn.

Med venlig hilsen

Karin Breck
Politisk chef

Christian Sand
Forbrugerpolitisk seniorrådgiver

Med venlig hilsen

Christian Sand

FORBRUGERPOLITISK SENIORRÅDGIVER / SENIOR CONSUMER POLICY ADVISER

M +45 4172 9403

W taenk.dk

Forbrugerrådet Tænk

Ryesgade 3A, 2. th. | 2200 Kbh. N

Fra: Theis Dekkers Gjedsted <tdgj@ens.dk>

Sendt: 31. maj 2024 14:33

Til: Theis Dekkers Gjedsted <tdgj@ens.dk>

Emne: Ekstern høring: Udkast til lovforslag om CO2-fangstaktiviteter i forsyningssektoren, frist den 28. juni 2024 kl. 12

Til høringsparterne på vedhæftede høringsliste

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Energistyrelsen har med henblik på høring af offentligheden dags dato sendt udkast til lovforslag om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren i høring.

Høringsdokumenterne kan findes på høringsportalen via følgende link: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/68770>

Eventuelle høringssvar skal være modtaget **senest den 28. juni 2024 kl. 12.**

Høringssvar bedes sendt til ens@ens.dk med kopi til Theis Dekkers Gjedsted på e-mail: tdgj@ens.dk, med angivelse af journalnummer 2024 - 1373.

Med venlig hilsen / Best regards

Theis Dekkers Gjedsted

Specialkonsulent
CCS

Mobil / Cell +45 33 95 09 29
E-mail tdgj@ens.dk

Energistyrelsen

Danish Energy Agency - www.ens.dk

- part of The Ministry of Climate, Energy and Utilities

Energistyrelsen er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Du kan læse mere om, hvordan vi behandler dine personoplysninger på vores hjemmeside <https://ens.dk/om-os/energistyrelsens-behandling-af-personoplysninger>

Notat | Forsyningstilsynet den 28. juni 2024

28. juni 2024

Hørings svar vedr. forslag til lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

J.nr.: 24/01196
BOKR

Forsyningstilsynet har den 31. maj 2024 modtaget udkast til lovforslag om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren i ekstern høring.

Forsyningstilsynet noterer sig indledningsvist, at lovforslaget implementerer Aftale om langsigtede rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren af 7. februar 2024. Dermed indføres regler om, at CO₂-fangstaktiviteter både kan ske i særskilte selskaber eller i samme selskab som kraftvarme-, varmeproduktions- eller elproduktionsselskaber. Dog skal der i sidstnævnte foretages selskabsmæssig adskillelse fra fjernvarmenettet og regnskabsmæssig adskillelse mellem varmeproduktion og øvrige aktiviteter. Med lovforslaget introduceres således hjemmel til, at el- og (kraft)varmeproduktionsvirksomheder kan udvide deres virkeområde under andre vilkår end i den gældende regulering.

De nye virkeområder for el- og (kraft)varmeproduktionsselskaberne giver derfor et nyt risikobillede, hvor særligt omkostningsfordeling og markedsmæssighed vil være genstand for det tilsyn, der med lovforslaget pålægges Forsyningstilsynet. Det gælder eksempelvis risikoen for, at omkostninger henhørende til CO₂-fangst overvæltes på varmekunder samt risiko for, at store og omkostningstunge CO₂-fangstprojekter, kan få indvirkning på fjernvarmeselskabernes drift og forsyning.

Fra et tilsynsmæssigt synspunkt bemærker Forsyningstilsynet, at en regnskabsmæssig adskillelse af de forskellige aktiviteter vil stille store krav til selskabernes omkostningsfordeling og følgelig Forsyningstilsynets tilsyn med samme. Samtidig vil tilsynet med markedsmæssighed alene kunne vurderes i forhold til transaktioner mellem adskilte selskaber. Der kan således alene vurderes markedsmæssighed i de tilfælde, hvor der er selskabsadskillelse mellem varmeproduktions- og CO₂-fangstvirksomheden.

Forsyningstilsynet har udover ovenstående indledende betragtninger en række konkrete bemærkninger til lovforslaget. Det drejer sig særligt om konsistens mellem lovforslagets definitioner og eksisterende definitioner i varmeforsyningsloven, nye regler om CO₂-kvoter og -afgifter, præcisering af Forsyningstilsynets rolle ved tilsyn med omkostningsfordeling, konsekvenser for affaldsforbrændingsanlæg, praksis vedr. substitutionsprincippet, udvidede opgaver for Forsyningstilsynet ifm. kommunal modregning og endelig forbehold for yderligere afdækning af de økonomiske konsekvenser for Forsyningstilsynet.

FORSYNINGSTILSYNET
Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Telefon 4171 5400
post@forsyningstilsynet.dk
www.forsyningstilsynet.dk

Forsyningstilsynet står naturligvis til rådighed for yderligere spørgsmål til nærværende høringssvar samt i den videre dialog om implementering af de nye regler.

Anvendelsesområde og definitioner

Forsyningstilsynet anbefaler til forslaget § 1, nr. 1, at der indsættes en henvisning til relevante punkter i varmforsyningslovens § 2, stk. 1, for definition af omfattede anlæg. Forsyningstilsynet forstår i øvrigt det angivne anvendelsesområde sådan, at varmeproduktionsanlæg baseret på biogas ikke omfattes af regelsættet upåagtet, om disse måtte deltage i CO₂-fangstaktiviteter sammen med deres i varmforsyningsloven regulerede aktiviteter.

Omkostningsfordeling

Godkendelse af omkostningsfordeling

Forsyningstilsynet bemærker, at det fremgår af udkastets § 20, stk. 1, 2. pkt., at Forsyningstilsynet i forbindelse med sit tilsyn vil kunne træffe afgørelse om *godkendelse* af omkostningsfordelingen mellem CO₂-fangstregnskabet og varmeproduktionsregnskabet.

Forsyningstilsynet foreslår, at 'om godkendelse' udgår, idet formuleringen kan give indtryk af, at der vil være tale om en ansøgningssag, hvilket der ikke lægges op til i bemærkningerne.

Brug af varme fra fjernvarmevirksomheden

Forsyningstilsynet konstaterer, at man forventer, at der vil være udveksling af store mængder af bl.a. energi fra varme- og eldelen af et givent selskab til CO₂-fangstenheden. Tilsynet noterer sig samtidig, at der er givet en klar retning i forslaget om, at disse interne transaktioner mellem CO₂-fangst og varme- og elproduktionsdelen af selskabet vil skulle ske på markedsvilkår som transaktioner mellem to adskilte virksomheder uden sammenfald i ejerkredsen. Forsyningstilsynet finder, at denne specificering af værdisætningen af de store energi- og pengestrømme vil være et væsentligt bidrag for at sikre forbrugerbeskyttelsen på de løbende omkostninger.

CO₂-kvoter og -afgifter

Efter lovforslaget skal varmeproduktionsselskabet indregne værdien af sparede CO₂-kvoter i varmeprisen. Herefter kan varmeproduktionsselskabet over for CO₂-fangstenheden betale for den sparede udledning enten som en kontantbetaling, en overførsel af gratis tildelte CO₂-kvoter til varmeproduktion eller en kombination heraf. Forsyningstilsynet bemærker, at det vil give størst gennemsigtighed og lette tilsynet, såfremt værdien, der kan indregnes i varmeprisen, er den samme, som kan overføres til CO₂-fangstenheden, samt yderligere, at transaktionens værdi er den samme uanset, om der foretages kontantbetaling eller indirekte betaling i form af gratis tildelte kvoter. Tilsynet noterer sig, at den konkrete udmøntning af værdisætningen vi ske på et senere tidspunkt.

Forsyningstilsynet bemærker, at det vil forudsætte en række specifikke oplysninger fra varmeproduktionsvirksomhederne at vurdere, hvorvidt de overskydende gratis kvoter er opstået på baggrund af CO₂-fangst, og hvordan værdien af disse skal opgøres. Der vil bl.a. være behov for oplysninger om støttebeløbet, og om kraftvarmeværkerne er indenfor eller uden for kvotesektoren mm. Endvidere vil der være et bredt rum for fortolkning af, hvilken pris transaktionen af gratis CO₂-kvoter bør have, når denne skal værdisættes i forhold til varmemeforbrugerne, som har fået kvoterne tildelt til produktionen af varme.

Af lovforslaget fremgår det, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med, om der indregnes for meget eller for lidt i varmeprisen ift. de sparede CO₂-kvoter. Forsyningstilsynet bemærker hertil, at det ikke er en del af Forsyningstilsynets almindelige tilsyn med varmeprisen at føre tilsyn med, om der indregnes for få omkostninger i varmeprisen. Derudover bemærkes for så vidt angår forslaget § 6, stk. 1, sidste punkt, at Forsyningstilsynet ikke fører tilsyn med statsstøtteretlige problemstillinger, herunder om værdien er indgået ved beregningen af støttebeløbet.

Ligesom med CO₂-kvoterne er der i forslaget lagt op til, at varmevirksomhederne fortsat kan indregne sparede CO₂-afgifter i varmeprisen. Hertil vil Forsyningstilsynet skulle føre tilsyn med, om der bliver indregnet flere omkostninger i varmeprisen end det, der svarer til de sparede CO₂-afgifter. Ligesom med kvoterne vil det også her kræve en række ekstra oplysninger fra varmevirksomhederne, således at Forsyningstilsynet har et overblik over, hvad CO₂-afgifterne ville have været, hvis ikke der havde været CO₂-fangst. Klima-, energi, og forsyningsministeren bør med andre ord fastsætte retningslinjer for, hvordan selskaberne skal opstille, dokumentere og anmelde en fiktiv beregning af de ikke afholdte CO₂-afgifter. Dette er en nyskabelse i forhold til varmeforsyningslovens § 20, som har sit afsæt i faktiske omkostninger.

Forsyningstilsynet bemærker i forlængelse af ovenstående, at der ikke med lovforslagets § 17, stk. 1, er taget stilling til, hvem der vil skulle føre tilsyn med forslaget § 7, stk. 1, herunder overførsel af gratis kvoter fra varmeproduktionsanlægget til CO₂-fangstvirksomheden. § 7, stk. 1, omfattes således ikke af Forsyningstilsynets kompetence.

CO₂-fangst og affaldsforbrænding

I forhold til affaldsforbrugere, som betaler for at få deres affald forbrændt på affaldsforbrændingsanlæg, bemærker Forsyningstilsynet, at forbrændingsanlæg ved ikrafttrædelse af L115 overgår fra hvile-i-selv-regulering af forbrændingsanlæggets økonomi til fri og konkurrencebaseret prisfastsætning på forbrændingsydelser, herunder regnskabsmæssig adskillelse af affaldsforbrændingsaktiviteterne. Dette sker i løbet af første halvår 2025 (selskabsgjorte anlæg pr. 1. januar 2025 og kontrakter med virkning fra 1. juli 2025).

I det omfang der er vilje blandt forbrændingskunder, som f.eks. kommuner, til at betale for forbrænding med tilknyttet CO₂-fangst, vurderer FSTS, at det alt andet lige vil være muligt for forbrændingsanlæg med CO₂-fangst at søge hel eller delvis dækning af omkostninger til CO₂-fangst i forbrændingspriserne. Disse omkostninger vil i så fald blive

overvæltet til forbrændingsanlæggets slutbrugere, dvs. borgere og virksomheder (affaldsforbrugerne).

Er der betalingsvilje for forbrænding med tilknyttet CO₂-fangst, vil affaldsforbrændingsanlæg ved bud på midler fra CO₂-fangspuljer alt andet lige kunne stå mere fordelagtigt, end f.eks. anlæg, der alene laver kraftvarme.

Det bemærkes i forlængelses heraf, at der i forbindelse med L115 er udarbejdet en række "konkurrencefremmende tiltag", som skal understøtte konkurrencen i kommunernes kommende lovpligtige udbud af forbrændingseget affald. Da der endnu ikke etableret CO₂-fangst til kommerciel brug på kraftvarme- og affaldskraftvarmeanlæg, er der endnu ikke taget stilling til, hvorledes muligheden for at affaldsforbrændingsanlæg kan indregne hel eller delvis dækning af omkostninger til CO₂-fangst i forbrændingspriserne, eventuelt skal håndteres som led i de konkurrencefremmende tiltag.

Substitutionsprisprincippet

Med lovforslaget henvises til, at der efter praksis gælder et substitutionsprisprincip som en mekanisme til at beskytte varmekunderne. Forsyningstilsynet bemærker generelt, at substitutionsprisprincippet ikke finder anvendelse for prisen mellem det kollektive varmforsyningsanlæg og slutkunden. Substitutionsprisen udgør således varmekøbers pris ved at fremskaffe en tilsvarende varmemængde enten ved egenproduktion eller ved køb fra en anden leverandør.

Ligeledes bemærker Forsyningstilsynet, at anvendelse af substitutionsprisprincippet indebærer en konkret vurdering af den pågældende sags særlige og faktiske omstændigheder i forhold til den for sagen relevante praksis. Efter administrativ praksis forudsættes en række betingelser opfyldt for, at varmeaftageren kan kræve afregning efter substitutionsprisprincippet. Om substitutionsprisprincippet finder anvendelse, beror således altid på en konkret og individuel vurdering i hver enkelt sag af de nævnte betingelser.

Kommunal modregning

Der lægges med lovforslaget op til, at reglerne om kommunal modregning i el- og varmforsyningslovene ændres, så aktiviteter omfattet af lovforslaget også vil være modregningspligtige efter reglerne i el-, gas- og varmforsyningslovene.

Hertil bemærkes dog, at lovforslaget alene indeholder ændringer af bestemmelserne om kommunal modregning i el- og varmforsyningslovene, men ikke i gasforsyningsloven. Tilsynet forventer da også, at opgaverne med kommunal modregning på gasområdet vil være afsluttet senest næste år, idet selskabet HMN er under likvidation, og da kommunerne ikke længere ejer gasselskaber. Forsyningstilsynets opgaver på området med kommunal modregning efter el- og varmforsyningslovens bestemmelser vil dog blive mere omfattende, hvis lovforslaget fremsættes og vedtages.

Forsyningstilsynets opgaver med kommunal modregning finansieres inden for rammer fastsat i bestemmelser indarbejdet i hhv. el-, gas- og varmforsyningsloven med en årlig ramme på 0,2 mio. kr. pr. forsyningsart. Tilsynet forstår lovforslaget sådan, at den

samme finansieringsform vil gælde for tilsynets opgaver med kommunal modregning, som følge af forslaget. Således henviser forslaget § 22 om betaling for tilsynets opgaver ikke til forslaget § 12, som omhandler kommunal modregning, og der er med forslaget ikke lagt op til ændringer i el- og varmforsyningslovene bestående i en forøgelse af den afsatte ramme på 0,2 mio. kr. årligt pr. forsyningsart. Tilsynet bemærker hertil, at tilsynet den 19. december 2023 efter en forudgående dialog med departementet har peget på, at den afsatte ramme til kommunal modregning gør det vanskeligt at løse opgaverne tilfredsstillende. Denne problemstilling vil blive yderligere accentueret, idet der med lovforslaget lægges op til yderligere opgaver for tilsynet, uden at der medfølger finansiering dertil.

Det bemærkes hertil, at Forsyningstilsynets ressourceestimat, som der henvises til i lovforslaget på side 115 ikke har omfattet tilsynets opgaver med kommunal modregning. Det skyldes, at de tidligere udkast til dele af forslaget, som tilsynet har haft mulighed for at kommentere, ikke har indeholdt en nærmere beskrivelse af overvejelserne om kommunal modregning som et element i det kommende lovforslag. Se i øvrigt om ressourceestimatet længere nede.

I de almindelige bemærkninger hedder det på side 61, at der ved etablering af et CO₂-fangstanlæg og ved drift af CO₂-fangstaktiviteter kan være behov for at optage lån. Dette gælder også for de kommunalt ejede selskaber. Forsyningstilsynet bemærker hertil, at der er forskel på, om kommunale lån og kommunalt indskudskapital kan modregnes jf. modregningsreglerne, jf. herved § 3, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 1624 af 18. december 2017 om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a og varmforsyningslovens §§ 23 l og 23 m.

Økonomiske konsekvenser for Forsyningstilsynet

Forsyningstilsynet bemærker, at det i de almindelige bemærkninger afsnit 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige fremgår at:

”Denne udvidelse af Forsyningstilsynets opgaver vil tillige afspejle sig i øgede udgifter til sagsbehandling. Det kan dog ikke siges med sikkerhed, i hvor stort omfang denne beføjelse vil blive aktuel. Det foreslås, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil foretage en evaluering af gebyrsatser og ressourcebehovet hos Energistyrelsen og Forsyningstilsynet vedrørende deres respektive myndighedsbehandling i slutningen af 2025, når der er mere erfaring med det kommende marked for CO₂-fangst.”

Det er i den forbindelse Forsyningstilsynets vurdering, at gebyrsatser og ressourcebehov hos Forsyningstilsynet bør holdes adskilt. Forsyningstilsynet er gebyrfinansieret og skal sikres en gebyrramme på Finansloven, inden for hvilken Forsyningstilsynet kan opkræve gebyrer til dækning af omkostningerne forbundet med Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, jf. § 22. Det vil være denne gebyrramme, der kan foretages en evaluering af.

Forsyningstilsynet påpeger, at det vil være nødvendigt nærmere at estimere det ekstra ressourcetræk, som vil være forbundet med implementeringen af den nye lovgivning,

jf. også lovforslagets afsnit 4, side. 110. Dette gælder tillige i forhold til de bemyndigelser til yderligere regelfastsættelse, der følger af lovforslaget, men som endnu er Forsyningstilsynet ubekendt.

I øvrigt påpeger Forsyningstilsynet, at det vil være relevant, at Forsyningstilsynet sikres en mindre driftsbevilling til opstart, der skal være skattefinansieret, inden der kan opkræves gebyrer.

Endelig bemærkninger Forsyningstilsynet, at der ikke i lovbemærkningerne er anvist en nøgle for fordelingen af Forsyningstilsynets omkostninger (gebyrer) mellem de relevante virksomheder.

I de specielle bemærkninger til § 22 fremgår, at Forsyningstilsynets afgørelser truffet i henhold til regler udstedt i medfør af § 22 (afgørelser om opkrævning af gebyr i henhold til udstedt gebyrbekendtgørelse) ikke kan påklages til Energiklagenævnet. Forsyningstilsynet er enig heri, hvilket svarer til, hvad der gælder i sektorlovgivningen i øvrigt.

Hørings svar til udkast til lovforslag om CO2-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

Green Power Denmark takker for muligheden for at afgive hørings svar til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Energistyrelsens høring om udkast til lovforslag om CO2-fangstaktiviteter i forsyningssektoren.

CO2-fangst er en vigtig brik i den samlede indsats i at indfri de både de nationale og også internationale klimamålsætninger. Her kan lagring af biogen CO2 bidrage med negative emissioner (CCS) mens anvendelse (CCU) af den biogene CO2 kan bidrage til at svært omstillelige sektorer ligeledes leverer nødvendige reduktioner. Endeligt kan fangst og lagring af fossil CO2 være et middel for de virksomheder og sektorer, hvor det er svært eller meget dyrt at lave en direkte eller indirekte elektrificering. Fælles for både CCU og CCS er dog selve fangsten af CO2 og muligheden for dette. Her er lovforslaget en hjørnesteen for, hvorledes kommunale kraft- og varmeproduktionsanlæg samt affaldsforbrændinger kan etablere CO2-fangstanlæg og kommunernes rolle i disse projekter.

Green Power Denmark ser positivt på det samlede lovforslag, der sikrer de nødvendige regulatoriske rammer for, at virksomheder og kommunerne kan etablere CO2-fangstanlæg samt rammer for finansiering af projekterne. Green Power Denmark påpeger muligheden for indgåelse af flere former for partnerskaber og diverse selskabsformer, som under Selskabsloven lever op til den politiske aftale og lovforslagets ønske om begrænset ansvar og selskabs- og regnskabsmæssig adskillelse er et vigtigt element for, at projekter kan gennemføres.

Green Power Denmark finder det positivt, at lovforslaget lever op til det politiske ønske om, at omkostningerne til etablering af CO2-fangstprojekter, ikke kan omvælttes på varmemeforbrugerne.

Green Power Denmark finder det desuden positivt, at lovforslaget muliggør afsætning af CO2'en til både anvendelse og lagring.

Ved behov for yderligere afklaringer henvises til undertegnede.

Med venlig hilsen

Akseli Stech Carlander
ACA@greenpowerdenmark.dk
Dir. tlf. +45 35 30 04 46

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V
Att: Theis Dekkers Gjedsted
Journalnummer: 2024-1373

Forsyningsstrategi Energi
Direkte tlf. 27952785
E-mail amaewe@hofor.dk
Dato 27. juni 2024

Høring over forslag til Lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

HOFOR takker for muligheden for at kommentere på forslag til Lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren. HOFOR støtter op om både hensigt og implementering af lovforslaget, som vi finder vigtigt for udviklingen af CCUS i Danmark.

Generelt har HOFOR ikke fundet store udfordringer i lovforslaget. Vi har dog to kommentarer, som vi håber der vil blive taget hensyn til.

Den første kommentar omhandler selskabsformen for CO₂-fangst-selskabet. I §3 stk. 1 står der følgende:

"Kommunens deltagelse i CO₂-fangstaktiviteter skal ske på kommercielle vilkår i et aktie- eller anpartsselskab"

Selskabsloven indbefatter også partnerselskaber og kommanditselskaber. Begge selskabsformer sikrer også den politiske aftales ønske om begrænset ansvar og selskabsmæssig og regnskabsmæssig udskillelse. Her vil HOFOR opfordre til, at der også bliver mulighed for at benytte disse selskabsformer, da det forventes at blive efterspurgt af mulige partnere til et CO₂-fangstselskab.

HOFOR har derudover noteret sig, at der lægges op til, at den endelige hjemmel for en kommune/et kommunalt ejet selskab til at deltage i andre CO₂-fangstaktiviteter, fx salg af CCS-kreditter, først kommer med bekendtgørelserne, som endnu ikke er sendt i høring. HOFOR gør opmærksom på, at det vil være essentielt for, at et projekt kan indgå i udbuddet om puljestøttemidlerne, at dette er på plads og vedtages hurtigst mulig. Salg af CCS-kreditter forventes at udgøre en meget væsentlig del af finansieringen af et biogent CCS-projekt. Det vil være u hensigtsmæssigt at skulle ansøge om prækvalifikation til et projekt, hvor der endnu ikke er lovhjemmel til finansieringen.

Det anbefales på den baggrund, at den endelige hjemmel enten rykkes op i selve loven, eller alternativt, at der ikke fastsættes en dato for prækvalifikation til støttepuljen, før lovhjemmelen er vedtaget.

HOFOR står gerne til rådighed for uddybning eller yderligere spørgsmål.

Venlig hilsen
Amalie Strømgård Ewens

Til: Energistyrelsen
Journalnummer: 2024-1373

KL's hørings svar til Udkast til lovforslag om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

KL takker for muligheden for at afgive hørings svar til lovforslaget om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren. Lovforslaget giver blandt andet retningslinjer for finansiering af CO₂-fangst og giver kommuner hjemmel til at drive CO₂-fangst som ny hovedvirksomhed.

KL anerkender, at Energistyrelsen med lovforslaget har taget højde for flere af de indvendinger, som KL sammen med andre brancheforeninger har fremsat ved høringen om *lovforslag om delvis gennemførelse af grøn skatte-reform for industri mv.* fra Skatteministeriet i februar 2024.

KL har tidligere udtrykt bekymring over de manglende økonomiske incitamenter til at lave CO₂-fangst, særligt på affaldsanlæg. Nærværende lovforslag adresserer dette ved at sætte retningslinjer for finansiering af CO₂-fangst, herunder mulighederne for at få indtægter fra sparede CO₂-kvoter og afgifter, salg af klimakreditter og salg af CO₂ til anvendelse.

Derudover anerkender KL, at kommunale selskaber får hjemmel til at etablere CO₂-fangst som en ny hovedvirksomhed, samt at kommuner får mulighed for at indskyde egenkapital i CO₂-fangstprojekter og stille lånegaranti for projekterne.

KL bemærker, at KommuneKredit bør få klar hjemmel til at finansiere anlægsinvesteringer i kommunale CO₂-fangstselskaber for at give selskaberne økonomisk mulighed for at opstille og drive CO₂-fangst. Derudover gør KL opmærksom på, at selskabernes incitament til at opstille CO₂-fangstanlæg også er relateret til fordelingen af klimagevinsten mellem ejer- og kundekreds, hvilket opgøres i Energistyrelsens Energi- og CO₂-regnskab.

I forbindelse med udarbejdelse af vejledning af de konkurrencefremmende tiltag for kommunernes udbud af det forbrændingsegnete affald efterlyste KL smidigere rammer for CO₂-fangst. CO₂-fangst fremgår ikke som et evalueringskriterium af vejledningen i dag. KL opfordrer på den baggrund til, at evalueringskriterierne tilpasses de nye rammebetingelser for CO₂-fangst, så kommunerne får bedre mulighed for at bidrage til CO₂-fangst ifm. udbud af det forbrændingsegnete affald.

KL ser frem til at fortsætte det konstruktive samarbejde med Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Energistyrelsen i det videre arbejde med at fremme CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren.

Med venlig hilsen
Isak Dyrlov Klindt
Specialkonsulent, KL

Dato: 13. juni 2024

Sags ID: SAG-2022-00873
Dok. ID: 3467533

E-mail: IDKL@kl.dk
Direkte: 3370 3874

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 1

Energistyrelsen
Att. Theis Dekkers Gjedsted

Sendt pr. e-mail: ens@ens.dk; tdgj@ens.dk

28. juni 2024

Høring over forslag til lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren – jeres journalnr. 2024 - 1373

Ref. nr.: 2024-025819

Kontaktperson:

Jens Lundager

Direkte tlf. nr. 3369 7622

jlu@kommunekredit.dk

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har den 31. maj 2024 sendt udkast til forslag til lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren i høring. KommuneKredit har følgende bemærkninger til lovforslaget.

En kommune vil med den nye lov få mulighed for *“alene eller sammen med andre kommuner eller private virksomheder [at] deltage i CO₂-fangstaktiviteter knyttet til et el- eller varmeproduktionsanlæg, som kommunen ejer helt eller delvist. Kommunens deltagelse i CO₂-fangstaktiviteter skal ske på kommercielle vilkår [...]* (§ 3, stk. 1).

Vi er opmærksomme på, at den politiske aftale og lovforslaget bygger på, at der på længere sigt skal opstå et marked for fangst af CO₂ i forsyningssektoren, jf. også lovbemærkningerne, afsnit 3.1.2.

Indtil det er tilfældet, er CO₂-fangst et område, som der i EU er adgang til at støtte (uanset, at der er tale om et konkurrenceudsat område), da dette er et område, som ønskes fremmet af EU. Med afsæt i, at der er et *“funding gap”*, omfatter reglerne i EU's gruppefritagelsesforordning således *“investeringer i CO₂-opsamling og -transport”* (jf. bestemmelserne om *“investeringsstøtte til miljøbeskyttelse, herunder dekarbonisering”*).

Lovforslaget indeholder hjemmel til, at *“en kommune kan indskyde kapital til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i forbindelse med CO₂-fangstaktiviteter”* i et kommunalt ejet selskab (§ 10), ligesom der er en særskilt hjemmel til *“i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler [at] stille garanti for lånoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer [...] i forbindelse med CO₂-fangstaktiviteter”* i et kommunalt ejet selskab (§ 8).

Det fremgår af bemærkningerne til § 8, at *“med den foreslåede bestemmelse vil en kommune have mulighed for at stille garanti for et lån i en privat pengeinstitution, eller hvor det måtte være muligt i KommuneKredit, som det kommunale CO₂-fangstselskab optager”*.

EU-retligt anses KommuneKredit for et "særligt kreditinstitut". I andre EU-lande findes der tilsvarende særlige kreditinstitutter, som med støtte (garanti) fra staten eller kommuner finansierer offentlige opgaver, så der opnås de lavest mulige finansieringsomkostninger.

Europa-Kommissionen har i en række beslutninger taget stilling til afgrænsningen af særlige kreditinstitutters virksomhed. KommuneKredit kan i overensstemmelse hermed yde lån på favorable vilkår både til offentlige myndigheder og til andre enheder, der varetager offentlige opgaver. Når der er tale om andre enheder end offentlige myndigheder, skal det bl.a. sikres, at långivningen sker på anmodning fra en kommune eller region, og at låneprovenuet anvendes til at løse en offentlig opgave, der hviler på en tilstrækkelig konkret beskrevet lovhjemmel.

Hvis det ønskes, at anlægsinvesteringer foretaget af et kommunalt CO₂-fangstselskab skal kunne finansieres i KommuneKredit – når dette i øvrigt er i overensstemmelse med EU's gruppefritagelsesforordning – skal der derfor tilføjes en klar hjemmel hertil i det danske regelsæt.

Vi står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående.

Venlig hilsen

Martin Damm

Bestyrelsesformand i KommuneKredit

Jens Lundager

Administrerende direktør

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

Vedr. sagsnr. 2024-1373

E-mail: ens@ens.dk
Kopi: tdgj@ens.dk

Aarhus, 28. juni 2024

Høringssvar om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

Kredsløb takker for muligheden for at afgive høringssvar til Energistyrelsens forslag til lovforslaget om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren. Nedenfor fremgår Kredsløbs bemærkninger til lovforslaget.

Kredsløb A/S
Karen Blixens Boulevard 7
8220 Brabrand
CVR: 40844244

kontakt@kredsløb.dk
T +45 77 88 10 10

www.kredsløb.dk

Kontaktperson:
Emil Damkjær Herløv Hansen
emhh@kredsløb.dk
T +45 24 96 10 63

CO₂-fangst som afgørende virkemiddel, hvis klimamålene skal nås

Kredsløb finder det yderst positivt, at det politisk er vedtaget, at der skal laves en ny hovedlov for CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren. Vi finder, at lovgrundlaget bliver helt afgørende for, at der kan udvikles CO₂-fangst i forsyningssektoren, og dermed afgørende for CO₂-fangst som et virkemiddel, der bidrager til at nå de danske klimamål.

Ved gennemlæsning af udkastet til lovforslaget finder Kredsløb, at udkastet for langt størstedelen følger den politiske aftale, der ligger til grund, og styrelsen således samlet set har fremsendt et udkast, der er godt på vej.

For Kredsløb er der dog en række opmærksomhedspunkter samt afgørende mangler ved lovforslaget, der bør udbedres inden Folketingets lovbehandling, såfremt lovgrundlaget skal kunne anvendes til at udbrede CO₂-fangst i forsyningssektoren.

Lovens anvendelsesområde og definitioner

Hjemmel til økonomisk at forpligte sig til transport og lagring af CO₂

Af det fremsendte høringssvar kan Kredsløb ikke udlede, at selskaber som fx Kredsløb gives hjemmel til at betale for transport og lagring af CO₂. Det fremgår hverken af definitionerne i forslagets § 2 eller af lovens anvendelsesområde generelt.

I sammenhæng hertil fremgår det af lovforslagets § 9, stk. 1, at en kommune, som deltager i CO₂-fangstaktiviteter, i forbindelse med kontraktindgåelse med staten om tildeling af støtte til CCS "kan forpligte sig økonomisk i forhold til gennemførelse af transport, anvendelse og lagring af den opsamlede CO₂, der varetages af en tredjepart." Lovforslaget indeholder imidlertid ingen bestemmelser, der forholder sig til kommuner og kommunale selskabers mulighed for at forpligte sig økonomisk i forhold til

gennemførelse af transport, anvendelse og lagring af den opsamlede CO₂ for så vidt angår CO₂-fangstaktiviteter, hvor der ikke indgås kontrakt med staten om støtte.

Dermed er det yderst uklart, om der med lovforslaget er sikret den nødvendige hjemmel til, at kommuner og kommunale selskaber rent faktisk kan indgå aftaler med tredjepart om transport og permanent lagring af CO₂. Denne hjemmel er nødvendig for at værdikæden kan hænge sammen og projekterne kan realiseres. Kredsløb ser det som afgørende, at det tilføjes til lovforslaget, at kommuner og kommunale selskaber også kan forpligte sig økonomisk i forhold til disse ydelser i tilfælde, hvor der ikke er indgået kontrakt med staten om støtte.

Det er afgørende, at loven hjemler, at forsyningsselskaber kan købe ydelsen transport og permanent lagring. Hvis ikke der gives eksplicit hjemmel hertil, kan CO₂-fangstprojekter som Kredsløbs ikke etableres. Kredsløb anser det derfor nødvendigt, at lovforslagets § 2 udvides til at indeholde en definition vedrørende CO₂-fangstvirkens mulighed for at forpligte sig økonomisk til køb af ydelser til transport og permanent lagring af CO₂.

Salg af CO₂-kreditter og til anvendelse af CO₂

Lovforslagets § 2, nr. 2 definerer begrebet CO₂-fangstaktivitet. Det nævnes i de specielle bemærkninger (side 127), at "listen over, hvad der kan betragtes som værende en CO₂-fangstaktivitet, ikke vil være udtømmende". Det nævnes i bemærkningerne (side 127), at begrebet også kan omfatte finansiering gennem fx salg af klimakreditter og CO₂ til anvendelse. Kredsløb bakker fuldt op om, at fx denne type finansiering også er omfattet af begrebet, og opfordrer til, at listen i § 2, nr. 2 ikke bør være udtømmende. For at skærpe dette vil der være hensigtsmæssigt, at § 2, nr. 2 ændres, således der indsættes et 'eksempelvis' foran listen med omfattede aktiviteter, ligesom finansiering gennem salg af klimakreditter og CO₂ til anvendelse også bør nævnes som eksempel i lovteksten.

Endelig finder Kredsløb det centralt, at § 3, stk. 2 præciseres således, at også kommunale *selskaber* får hjemmel til at sælge klimakreditter og CO₂ til anvendelse.

Finansiering af CO₂-fangstaktiviteter

Det fremgår af lovforslagets § 6, stk. 1, at der ved statslig støtte til CO₂-fangstaktivitet skal opkræves "en værdi, der svarer til de nødvendige udgifter til erhvervelse af CO₂-kvoter og til betaling af afgifter, som anlægget ville kunne indregne i prisen, hvis der ved varmeproduktionen ikke var foretaget CO₂-fangst."

Kredsløb finder, at det er uklart, hvilke afgifter, der henvises til i ovenstående formulering, herunder særligt, om der både er tale om CO₂-afgiften og emissionsafgiften. Desuden bruges betegnelsen "afgifter" i ovenstående citat, mens der i lovbemærkningerne anvendes betegnelsen "CO₂-afgifter".

Det bemærkes, at det alene er ved CCS, at selskaber sparer udgifter til CO₂-kvoter og CO₂-afgifter, mens disse omkostninger fortsat vil gælde i forbindelse med anvendelse af CO₂. Energistyrelsen kan overveje, om der er behov for at justere bestemmelsen i § 6, stk. 1 som følge heraf.

Uklart hvad der skal til for opnå godkendelse

Af høringsforslagets § 15 fremgår, at en kommune kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om tilladelse til etablering og drift af installationer til midlertidig lagring af CO₂, for så vidt disse ligger i nær tilknytning til kommunens rørledninger.

For Kredsløb er det uklart, hvad der skal til for opfyldelse heraf, hvorfor det skaber unødigt usikkerhed vedr. gennemførligheden af projektet.

Et eksempel på dette kunne være i bemærkninger til § 4, stk. 3: "Det følger af § 4, stk. 3, i lov om rørført transport af CO2, at loven ikke finder anvendelse på lokale rørledninger. Det følger af bemærkningerne, at § 4, stk. 3, medfører, at lokale rørledninger, der indgår som en integreret del af et anlæg, der anvendes til f.eks. anvendelses-, mellemlagrings-, eller lagringsvirksomhed, ikke vil være omfattet af tilladelseskravet i den foreslåede § 4. Sådanne rørledninger påregnes således behandlet i forbindelse med godkendelse af anlægget efter særlovgivning afhængig af typen af anlæg.". Kredsløb opfordrer til, at det gøres tydeligt hvilken særlovgivning der henvises til.

Kredsløb anerkender, at ministeriet har oplyst, at der vil tilgå bekendtgørelser til denne nye lov, imidlertid ønsker vi at understrege vigtigheden af, at bekendtgørelserne bør være af en detaljegråd der gør, at det muligt at fortsætte planlægningen af CO2-fangstprojekterne i sektoren.

I Kredsløb står vi til naturligvis rådighed for spørgsmål eller uddybende kommentarer.

Med venlig hilsen

Bjarne Munk Jensen
Adm. direktør
Kredsløb

Thomas Elgaard
Økonomidirektør
Kredsløb

Høringssvar

Til Energistyrelsen, journalnummer 2024 - 1373.

Københavns Kommunes høringssvar til Forslag til lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

Københavns Kommune takker for muligheden for at afgive høringssvar til lovforslaget.

Københavns Kommune vurderer overordnet, at lovforslaget imødekommer de udfordringer, kommunen tidligere har rejst med hensyn til kommunernes hjemmel til CO₂-fangst m.m.

Københavns Kommune har dog følgende specifikke bemærkninger til lovforslaget:

Specifikke bemærkninger

§3, stk. 1

specificerer, at CO₂-fangst skal varetages i aktie- eller anpartsselskaber, reguleret efter selskabsloven.

Selskabsloven inkluderer også partnerselskaber og kommanditselskaber. Begge selskabsformer imødekommer lovforslagets ønske om begrænset ansvar og selskabsmæssig og regnskabsmæssig udskillelse. Københavns Kommune vurderer, at eventuelle samarbejdspartnere, herunder udenlandske selskaber med viden om CO₂-fangstanlæg, kan have interesse i, at kommende CO₂-fangstselskaber, joint ventures, oprettes som fx partnerselskaber eller kommanditselskaber.

Københavns Kommune anbefaler derfor, at lovforslaget muliggør dette ved en mere fleksibel tilgang til selskabsformerne.

§3, stk. 2

giver klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om kommuners deltagelse i andre CO₂-fangstaktiviteter, fx salg af klimakreditter.

Salg af klimakreditter er en hjørnesteen for et CO₂-fangstselskab. Københavns Kommune vurderer, at der så tidligt som muligt bør være sikkerhed om rammen for at sælge og oppebære indtægter fra klimafordelen ved at indfange CO₂.

26-06-2024

Sagsnummer i F2
2024 - 11691

Dokumentnummer i F2
5627842

Sagsnummer eDoc
2024-0204079

Sagsbehandler
Jesper Svensson

Københavns Kommune anbefaler derfor, at den nærmere afklaring heraf ikke afventer kommende regler udstedt med hjemmel i bestemmelsen, men at rammen for CO₂-virksomhedens indtægtsgrundlag fremgår af selve lovforslaget.

§ 12 og 13

udvider reglerne om modregning i kommunernes bloktilskud til også at omfatte CO₂-fangstvirksomhed og omfatter alle former for uddelinger og enhver form for vederlag, der tilflyder kommuner, herunder også i form af kapitalandele (f.eks. aktier), udbytte eller udlodning ved kapitalnedsættelse og vil kunne bestå i både kontante beløb og fysiske aktiver, serviceydelser eller rettigheder.

Københavns kommune vurderer, at reglerne mangler en klar undtagelse for overførsler af CO₂-kvoter og CO₂-afgifter, som lovforslaget beskriver kan og/eller skal foretages til CO₂-fangstselskabet. Desuden bør der tages hensyn til, at der kan være flere ejerkommuner i et selskab. I København er der fx flere ejerkommuner i affaldsforbrændings-, varmetransmissions-, varmedistributions- og kraftvarmeværks-selskaberne.

Københavns Kommune anbefaler derfor, at lovforslagets bestemmelser om overførsler af CO₂-kvoter og CO₂-afgifter mellem de forskellige selskaber/enheder ikke bør føre til modregning i kommunernes bloktilskud.

I den forbindelse gør Københavns Kommune i øvrigt opmærksom på, at rapportering af mulige uddelinger 1. februar er problematisk, da regnskaberne i flere tilfælde er (for) langt fra at være lukkede på dette tidspunkt. Københavns Kommune anbefaler derfor, at tidspunktet flyttes til 1. april med en eventuel revisorerklæring 1. september.

Derudover fremgår det, at det ikke er meningen, at overskud fra CO₂-fangstvirksomhed skal kunne føres tilbage til kommunerne og anvendes på kommunale kerneopgaver. Men der ses ikke at være taget hensyn til, hvis en kommune har overført midler til CO₂-fangstvirksomhed fra skatteområdet. Hvis kommunerne vælger at prioritere deres skattefinansierede midler til CO₂-fangst, vil de efterfølgende blive straffet i form af modregning, hvis CO₂-fangstvirksomheden fx afhændes. Det svarer til en omvendt udligning, hvor staten tager de skattemidler, som kommunerne har prioriteret til CO₂-fangst. Det vurderer Københavns Kommune er kontraproduktivt for kommunernes incitament til at deltage i CO₂-fangst.

Københavns Kommune foreslår derfor, at kommunerne – som minimum – kan fradrage den pristalsregulerede værdi af de kommunale indskud, inden der foretages modregning. På den måde vil lovforslagets

intention forsat være opfyldt, idet der ikke vil blive ført andet tilbage til kommunerne, end de oprindeligt skattefinansierede midler.

Energistyrelsen
Carten Niebuhrs Gade 43
1577 København V
Journalnummer 2024 – 1373

Odense Kommunes svar på høring af Energistyrelsens forslag til lov om CO2-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

Odense Kommune takker for muligheden for at kommentere på lovforslaget om CO2-fangsaktiviteter i forsyningssektoren. Odense Kommune har sat et ambitiøst klimamål om klimaneutralitet i 2030 og her er CO2-fangst på Fjernvarme Fyns affaldsenergianlæg en nøglebrik. Affaldsforbrændingen løser en vigtig samfundsmæssigt opgave, men det medfører også fossil CO2-udledning. Ved at implementere CO2-fangst og lagring kan Odense Kommune reducere disse udledninger og gøre affaldsforbrændingen klimavenlig.

Lovforslaget er et vigtigt skridt i retning af at realisere de mål, der blev fastlagt i den politiske aftale om langsigtede rammevilkår for CO2-fangst i forsyningssektoren. Det er afgørende, at denne aftale udmøntes effektivt for at skabe stabile og forudsigelige rammer for kommuner og forsyningselskaber.

Finansieringsmuligheder

En af de største udfordringer ved CO2-fangst er de høje omkostninger forbundet med implementeringen. Lovforslaget åbner for, at kommuner og forsyningselskaber kan byde ind i de kommende CCS-puljer og dermed skabe mulighed for at realisere forsyningssektorens store potentiale for CO2-fangst.

Finansiering af projekterne er afgørende og det er derfor glædeligt at kommunale anlæg får hjemmel til salg af klimakreditter og salg af CO2 til anden anvendelse på linje med industrisektoren. Ligeledes er det vigtigt for finansieringen, at der skabes en mulighed for at opkræve værdien af sparede CO2-kvoter og afgifter i varmepriserne.

Det har i den forbindelse stor betydning om proceskunder, fx gartnerier, fortsat kan opnå godtgørelse for afgiftsbetalingen til opvarmning, når der etableres CO2-fangst med støttemidler fra den statslige pulje. For at beskytte proceskunderne mod prisstigninger, bør det fortsat være muligt at godtgøre omkostninger svarerende til de betalte afgifter, selvom der etableres CO2-fangst.

Betydning for Klimaregnskaber

Kommunerne får nu klar juridisk hjemmel til at deltage i CO2-fangstprojekter, hvilket er essentielt for at understøtte Odense Kommunes klimamål.

Det er afgørende, at der i det videre arbejde tages højde for at kommuner, der stiller økonomisk garanti for CO2-fangst og påtager sig en risiko, kan kontere gevinsten ved CO2-reduktioner for både fossil og biogen CO2 i deres klimaregnskaber. Dette vil anerkende de reelle CO2-reduktioner og motivere kommunerne til at tage en aktiv rolle i CO2-fangst. Derfor er det vigtigt, at der

også regnskabsmæssigt fastlægges klare rammer, der understøtter risikoen ved CO2-fangst.

Det er ligeledes vigtigt, at klimakreditter som sælges for at finansiere CO2-fangstanlæg, ikke forhindrer, at gevinsten ved CO2-fangst kan opgøres i det kommunale regnskab, hvor fangsten fysisk finder sted.

Odense Kommune støtter lovforslaget og opfordrer til, at kommunale interesser bliver tilgodeset i den endelige lovtekst.

Med venlig hilsen
Odense Kommune

Michael Wognsen Fredriksen
Adm. direktør
Klima- og Miljøforvaltningen
mbf@odense.dk
+ 45 29 43 23 64

Modtager

Energistyrelsen
Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V
Att.: Theis Dekkers Gjedsted

Høringssvar fra Vestforbrænding angående forslag til Lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

Vestforbrænding takker for muligheden for at kommentere på forslaget til Lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren, som Energistyrelsen sendte i offentlig høring den 31. maj 2024.

Indledningsvist skal det nævnes, at Vestforbrænding tilslutter sig det branchefælles høringssvar fra Dansk Fjernvarme. Nærværende høringssvar bør således et supplement hertil.

Det er vores opfattelse, at lovforslaget i brede træk implementerer den politiske aftale om langsigtede rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren af 7. februar 2024.

Lovforslaget er dog præget af flere uklarheder, med hensyn til dens anvendelsesområde, samspillet med eksisterende lovgivning og den praktiske udmøntning af centrale bestemmelser.

Hvis disse uklarheder adresseres i det endelige lovforslag, vil det medvirke til at reducere usikkerheden om den konkrete udmøntning af fremtidige rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren, så der kan udarbejdes bedre og billigere tilbud til de kommende udbudsrunder af støtte til CO₂-fangstanlæg.

Høringssvaret inddeles i generelle bemærkninger, som gælder for lovforslaget i sin helhed, og konkrete bemærkninger, som relaterer til specifikke paragraffer og bestemmelser i lovforslaget.

Generelle bemærkninger

Generelt fremstår pligt- og rettighedssubjekter uklart i lovforslaget. Lovforslagets anvendelsesområde er defineret efter udførelsen af bestemte aktiviteter, udført i forbindelse med el- og varmeproducerende virksomheder. Det er vanskeligt at udlede, hvilke virksomheder og andre juridiske enheder, der konkret er omfattet af forskellige bestemmelser.

Derudover er det tvetydigt, om der i lovforslaget skelnes imellem kommuner, særkommuner og kommunale selskaber, idet det lader til at "kommune" anvendes som et samlebegreb for alle disse enheder. Denne tilgang gør det dog vanskeligt at udlede hvilke rettigheder og forpligtelser, der tilskrives de enkelte juridiske enheder

(se for eksempel nedenstående konkrete bemærkning til lovforslagets § 3 stk. 1, om aktiviteter til finansiering af CO₂-fangst).

Vestforbrænding anbefaler, at lovens anvendelsesområde samt pligt- og rettighedssubjekter præciseres.

Derudover fremgår der flere formuleringer igennem lovforslagets bemærkninger, som henviser til at varmepriserne hverken vil, bør eller må stige i forhold til i dag, som følge af opkrævning af værdien af sparede CO₂-kvoter og afgifter i henhold til § 6.

Formuleringerne er ikke konsistente, hvilket skaber usikkerhed om fortolkningsgrundlaget.

Vestforbrænding anbefaler at formuleringerne ensrettes, så det fremgår at varmeprisen ved opkrævning af værdien af sparede CO₂-kvoter og afgifter ikke må overstige varmeprisen i et referencescenarie uden CO₂-fangst, hvilket synes at være hensigten bag formuleringerne.

Konkrete bemærkninger

Ad § 3, stk. 1 (selskabsform og organisering):

Det fremgår af lovforslagets § 3, stk. 1, at "kommunens deltagelse i CO₂-fangstaktiviteter skal ske på kommercielle vilkår i et aktie- eller anpartsselskab".

Kravet om at etablere CO₂-fangstaktiviteter i et aktie- eller anpartsselskab begrundes med et ønske om at begrænse kommunernes økonomiske risiko, så borgerne er beskyttet i det tilfælde at et kommunalt ejet selskab går konkurs, som følge af CO₂-fangstaktiviteter.

Vestforbrænding støtter op om bestemmelsens formål, men mener alligevel, at den overimplementer den politiske aftale, som alene fastslår at "kommunal CO₂-fangst skal ske i selskab med begrænset ansvar".

Der findes mange metoder, som kan sikre kommunerne begrænset hæftelse ved deltagelse i CO₂-fangstaktiviteter. Der findes flere selskabsformer med begrænset hæftelse, end dem der stilles krav om i § 3 stk. 1, og det synes ikke velbegrundet at afskære kommunerne fra disse organisationsformer.

Derudover kan kommunernes risiko begrænses ved at deltagelsen i CO₂-fangstaktiviteter sker *igennem* et selskab med begrænset hæftelse. Det kunne for eksempel ske ved at etablere et holdingselskab eller ved at lade kommunalt ejede forsyningsselskaber, som allerede er etableret med begrænset hæftelse, investere i CO₂-fangstaktiviteter. Hvis et affaldsforbrændingsanlæg, som er selskabsudskilt efter § 4 a i Lov om elforsyning, etablerer et datterselskab til at drive CO₂-fangstaktiviteter, vil kommunen risiko være afgrænset til affaldsforbrændingsanlægget, uanset hvilken organisationsform datterselskabet antager.

Vestforbrænding anbefaler, at § 3 stk. 1 omformuleres, således at der stilles krav til at kommuner ikke hæfter ubegrænset for CO₂-fangstselskabets forpligtelser, men at selskabsform derudover er valgfri, således at kommunerne får metodefrihed i forhold til hvordan man vil honorere kravet om begrænset hæftelse ved deltagelse i CO₂-fangstaktiviteter.

Ad § 3, stk. 1 (aktiviteter til finansiering af CO₂-fangst):

Det fremgår af bemærkningerne til § 3, at en kommune vil kunne sælge klimakreditter eller CO₂ til anvendelse.

Henset til kravet om, at kommunal deltagelse i CO₂-fangstaktiviteter skal ske igennem et selskab med begrænset ansvar, bør det præciseres, at det er det kommunalt ejede CO₂-fangstselskab (eller det selskab hvor CO₂-fangstaktiviteten er placeret), som kan sælge klimakreditter eller CO₂ til anvendelse (medmindre reduktionen overdrages til kommunen).

På denne måde undgår man sammenblanding af virksomhedernes ESG-/klimaregnskaber og kommunerne territoriale klimaregnskaber, hvilket reducerer usikkerhed på markedet og risikoen for dobbelttælling.

Ad § 3, stk. 2:

Det er vigtigt, at der er klarhed om rammevilkårene for kommunale forsyningsselskabers mulige finansieringskilder til CO₂-fangstaktiviteter, forud for de annoncerede udbud af statsstøtte til CO₂-fangstanlæg.

Vestforbrænding vil derfor gerne opfordre til, at bekendtgørelsen der skaber hjemmel for de aktiviteter, der er beskrevet i § 3, stk. 2, udstedes snarest muligt.

Ad § 6, stk. 1 (indregning af værdi af sparede CO₂-kvoter og afgifter i støttebeløb):

Det fremgår af bemærkningerne til § 6, at værdien af sparede CO₂-kvoter og afgifter ikke alene skal indregnes i CO₂-fangstvirksomhedens støttebehov, men overføres fra produktionsvirksomheden til CO₂-fangstvirksomheden, som herefter skal modregne værdien i støttebeløbet.

Bestemmelsen synes at være formuleret ud fra en antagelse om, at el-/varmeproduktionsvirksomheden og CO₂-fangstvirksomheden altid vil være koncernforbundne. Det er dog ikke nødvendigvis tilfældet, og i den situation hvor en produktionsvirksomhed indkøber CO₂-fangstydelse hos en statsstøttet CO₂-fangstvirksomhed, kan det ikke nødvendigvis forudsættes, at støtten flyder forholdsmæssigt igennem værdikæden. Det skyldes, at prisen for CO₂-fangst i dette tilfælde vil være aftalt på markedsvilkår.

Så længe værdien af sparede CO₂-kvoter og afgifter er lavere end fangstomkostningen, kan det forudsættes at den indgår i produktionsvirksomhedens betaling til CO₂-fangstvirksomheden. I det tilfælde, hvor værdien af sparede CO₂-kvoter og afgifter overstiger fangstomkostningen, tvinger man med bestemmelsen i § 6 produktionsvirksomheden til at indkøbe CO₂-fangstydelsen til en højere pris end dens egentlige værdi.

Det er problematisk, da betaling for CO₂-fangst kan tage mange former. Som det fremhæves i bemærkningerne til § 3, kan finansiering fx ske igennem fysisk råderet over biogen CO₂ eller salg af klimakreditter. I det tilfælde hvor værdien af sparede CO₂-kvoter og afgifter overstiger fangstomkostningen, men værdien af biogen CO₂ er lav nok til, at CO₂-fangstvirksomheden fortsat har behov for støtte, tvinger man med § 6 produktionsvirksomheden til at krydssubsidiere afsætning af biogen CO₂/klimakreditter over varmeprisen.

Vestforbrænding er ikke uenig i intentionen bag bestemmelsen, overkompensation skal naturligvis mødes af et krav om tilbagebetaling af støtte.

Dog mener vi, at udligning af støtte bør reguleres i det kontraktlige forhold imellem myndighederne og modtageren af statsstøtte. § 6 bør i stedet omformuleres til at afspejle den metodefrihed i prissætningen af CO₂-fangstydelse mellem produktionsvirksomheden og CO₂-fangstvirksomheden, som fremgår af bemærkningerne til § 3.

Ad § 6, stk. 1 (definition af omfattede besparelser):

Det er uklart, hvilke afgifter der henvises til i lovforslagets § 6 stk. 1.

Det bør præciseres, hvorvidt der er tale om afgifter opkrævet i henhold til Lov om kuldioxidafgift på visse energiprodukter (CO₂-afgift), afgifter opkrævet i medfør af Lov om afgift af CO_{2e}-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgift), og/eller afgifter opkrævet i medfør af lov om CO₂-kvoter.

Ad § 6, stk. 1 (bestemmelsens forhold til varmeprisreguleringen):

Det er uklart, hvordan bestemmelsen fungerer i samspil med reguleringen af varmeprisen.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at varmepriserne fortsat vil være underlagt affaldsvarmeprisloftet og substitutionsprincippet, men at der vil "kunne være tilfælde, hvor det uanset hvad vil være nødvendigt at indregne den fulde værdi af de sparede CO₂-kvoter og afgifter i varmeprisen. Det drejer sig om de tilfælde, hvor der er tildelt statslig støtte til de CO₂-fangstaktiviteter, som har været årsag til besparelsen".

Det bør fremgå eksplicit af bestemmelsen i § 6, hvis opkrævningen af sparede CO₂-kvoter og afgifter er undtaget fra affaldsvarmeprisloftet og substitutionsprincippet, da speciallovgivningen ellers vil tage forrang efter lex specialis-princippet.

Ad § 8:

Som bestemmelsen er formuleret, er garantistillelse alene muligt for så vidt angår låneoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i forbindelse med CO₂-fangsaktiviteter og finansiering af indkøb af CO₂-fangst.

Det bør overvejes at udvide muligheden for garantistillelse til også at omfatte andre forhold, herunder for eksempel en affaldsforbrændingsvirksomheds forpligtelser under aftaler om levering af røggas, kapitalindskud i fangstvirksomheden og øvrige performancegarantier over for tredjemand for selskaber, der er ejet af kommunen.

Det bør endvidere præciseres, om bestemmelsen også omfatter garantistillelse foretaget af kommunale selskaber og selskaber kontrolleret af kommuner, for eksempel affaldsforbrændingsselskaber, og om kravet om kommunalbestyrelsens godkendelse også gælder for disse.

Ad § 10, stk. 2:

Det fremgår af bestemmelsen, at en kommune alene kan indskyde kapital svarende til den del af fangstvirkomheden, som kommunen ejer før kapitalindskuddet.

Det er dog uklart, om dette indebærer at en kommune de facto ikke kan etablere ejerskab af en CO₂-fangstvirkomhed ved kapitalindskud. For eksempel i det tilfælde, hvor en tredjemand har oprettet et fangstselskab og at kommunen ønsker at deltage deri ved tegning af nye kapitalandele i fangstselskabet (fremfor at købe kapitalandelen af tredjemand).

I praksis kan det tillige være svært at sikre sig, at kommunen ikke efter en kapitalforhøjelse sidder med en højere ejerandel, end før kapitalindskuddet. Det kan for eksempel være tilfældet i selskaber med en større ejerkreds, hvor der gives frist til tegning og det på tegningstidspunktet er uklart hvor mange, der har afgivet tegningstilsagn.

Vestforbrænding bemærker, at tegning selskabsretligt ikke kan ske betinget (det vil sige at kommunen ikke kan betinge sin tegning af, at en tærskel ikke overskrides).

Det bør endvidere præciseres, om bestemmelsen også omfatter kapitalindskud foretaget af kommunale selskaber og selskaber kontrolleret af kommuner, for eksempel affaldsforbrændingsselskaber, og om kravet om kommunalbestyrelsens godkendelse også gælder for disse.

Ad § 12, stk. 4:

Det fremgår af § 12, stk. 4, at der ved afståelse af ejerandele til en fond eller anden selvejende institution, skal registreres et vederlag, som mindst svarer til markedsværdien af de pågældende ejerandele.

Det er uklart om denne bestemmelse og omfatter afståelse af ejerandele til enheder, som er direkte eller indirekte ejet af en fond eller anden selvejende institution.

Det er endvidere uklart, om kommunen vil skulle registrere et vederlag, der mindst svarer til den afståede ejerandels markedsværdi, i det tilfælde at ejerandelene er afstået under markedsværdi. Man kunne for eksempel forestille sig en situation, hvor afståelse af markedsandele sker som følge af et tvunget salg til bogført værdi under markedsværdien.

Dette vil medføre, at kommunen får en større modregning end vederlaget berettiger.

Vestforbrænding anbefaler derfor, at modregning baseres på den realiserede salgpris.

Ad § 29:

Det fremgår af bemærkningerne, at ministeriet foreslår at der ikke fastsættes regler om, at omkostningerne til CO₂-fangst ikke må overvælttes på varmemeforbrugerne. Det begrundes med, at CO₂-fangst ikke er omfattet af bestemmelserne om nødvendige omkostninger i Varmeforsyningslovens (VFL) § 20, stk. 1.

Vestforbrænding er ikke enige i denne betragtning.

VFL § 20 regulerer nødvendige omkostninger til varmeproduktion. Det er vigtigt at understrege her at det er virksomhederne, som har fortolkningsmonopolet på at en omkostning er en nødvendig omkostning - bortset fra køb, hvor praksis følger substitutionsprisprincip. Det fremgår dog både af lovens bemærkninger og af FSTS' vejledning på området (Vejledende udtalelse om indregning af grøn energi i varmepriserne af 22/1-21), at nødvendige omkostninger skal forstås som de omkostninger der må forventes indenfor en virksomhed af pågældende art og størrelse, ikke som de omkostninger, som er strengt nødvendige for at producere/distribuere varme og at det også kan indeholde grønne omkostninger.

Der ligger således et skønsrum i definitionen af nødvendige omkostninger, som betyder at begrebet er bredere end hvad der fremgår af nærværende lovforslag og tilmed kan være dynamisk over tid. For eksempel har nødvendige omkostninger udviklet sig, i takt med at de bedste tilgængelige teknikker (BAT/BREF) på området har udviklet sig (herunder blandt andet for miljørensningsprocesser til røggassen), skønt disse ikke er eksplicit omfattet af VFL.

Vestforbrænding er derfor bekymrede for, om en så kategorisk afvisning af CO₂-fangst som nødvendige omkostninger i bemærkningerne til dette lovforslag vil påvirke FSTS' fortolkning af § 20 ift. CCS-aktiviteter af VFL's øvrige bestemmelser i en mere restriktiv retning.

Vestforbrænding står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående kommentarer, som vi håber at Energistyrelsen vil tage med i overvejelserne, frem imod den endelige fremsættelse af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Jan Petersen
Stabschef